สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

พัชรี ทองคำพานิช[1], ดารณี ลิขิตวรศักดิ์[4], ฉัตรตระกูล ปานอุทัย[1],
สุพร บุญปก[2], เพิ่มพร บุพพวงษ์[3] และนัยนา บุพพวงษ์[3]
[1] คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
[2] คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
[3] คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
[4]กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ 0.93 และหาค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.80 และปรับปรุงเครื่องมือก่อนนำมาเก็บข้อมูลจริง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ จำนวน 8 คน โดยเลือกแบบเจาะจง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลบนพื้นฐานเชิงแนวคิดสมรรถนะของแมคเคิลแลนด์ และกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปทำการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของนักกีฬารุ่นใหม่ให้สูงขึ้นในระดับโลก มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านคุณลักษณะ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรู้ และด้านทักษะ

ข้อค้นพบจากการวิจัย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละชนิดกีฬาในทุกระดับ ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬา ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถนำสมรรถนะที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสรรหา การคัดเลือกนักกีฬารุ่นใหม่และพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

ข้อเสนอแนะการวิจัย ควรนำข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปจัดทำรายละเอียดที่บ่งชี้เชิงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับสมรรถนะ ทั้ง 5 ด้าน และนำไปสร้างเกณฑ์ตัวชี้วัด เพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะนักกีฬา อีกทั้งควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนพัฒนานักกีฬาให้สอดคล้องเหมาะสมกับสมรรถนะหลักในแต่ละด้านต่อไป

คำสำคัญ: สมรรถนะ; นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ; การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

Corresponding Author: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี ทองคำพานิช มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
Email: patcharee_221@hotmail.com

COMPETENCE OF SUCCESSFUL ATHLETES IN OLYMPIC GAMES

Patcharee Tongkampanit [1], Daranee Likhitworasak[4], Chattrakul Panuthai[1], Suporn Boonpok[2], Permporn Buppawong[3] and Naiyana Buppawong [3]

[1]Faculty of Sports and Health Science, Thailand National Sports University, Suphan Buri Campus

[3]Faculty of Education, Thailand National Sports University, Suphan Buri Campus

[4]Ministry of Tourism & Sports

Abstract

The purpose of this research was to investigate the competence of successful athletes in Olympic Games. It was designed in a qualitative research method. The semi-structured interview was used as the research instrument, the content validity of which was found at 0.93, and the reliability of which was found at 0.80. The research instrument was also improved before data collection. The in-depth interview was conducted with eight key informants by purposive selection. The data analysis was based on competence concept of McClelland, and theoretical research framework, and conducted by a focus group method with a panel of seven experts for reviewing appropriateness, feasibility and expected benefits.

The findings revealed that the competence of successful athletes in Olympic Games, which was considered very important for heightening the athlete's potential and ability to achieve the international level consisted of five components, Motivation, Qualification, Opinion about Oneself, Knowledge and Skill.

The research results would be beneficial to all stakeholders in sports such as sports associations of Thailand, sports clubs, team managers, coaches, athletes and sports scientists as the guidelines for recruitment and selection of new athletes, and development of athletes' potential in order to meet the competence of successful athletes in Olympic Games.

The research suggestions showed that specification of behaviors complying with the aforementioned five components of competence should be indicated so as to construct the criteria of indicators for athlete's competence assessment, Moreover, the factors affecting successful athletes in Olympic Games should be investigated to make a plan for developing athletes to meet each component of competence.

Keywords: competence, successful athletes, Olympic Games

Corresponding Author: Asst.Prof.Patcharee Tongkampanit, Thailand National Sports University Suphan Buri Campus Email: patcharee_221@hotmail.com

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2560 กล่าวได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ และเป็นครั้งแรกที่มีการตรึงหมุดหมายที่จะไปสู่การกำหนดหลักการสำคัญของการกีฬาของประเทศไทย กล่าวคือ มีการบรรจุถ้อยคำ “การกีฬา” ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2560 นับเป็นครั้งแรกที่มีการบรรจุถ้อยคำ“การกีฬา” ไว้ในกฎหมายสูงสุดของประเทศนับตั้งแต่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ เมื่อปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมาซึ่งเป็นสิ่งที่การกำหนดทิศทางอันชัดเจนและยั่งยืนของการดำเนินกิจการทางด้านการกีฬาของประเทศ ซึ่งปรากฏในหมวด 6 มาตราที่ 71 ได้กล่าวถึง “รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน” (Office of the Constitutional Court, 2021) เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ข้อที่ 4.7 การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้าง คุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ มุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมกีฬาและนันทนาการเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน อย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬามีน้ำใจเป็นนักกีฬาร่วมกับการใช้กีฬาและนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการกีฬา ประกอบด้วย 4 การพัฒนา คือ 1) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ 3) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ 4) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการกีฬา (Office of Commission on Economic and Social Development, 2019)

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการกีฬาของประเทศตั้งแต่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) ถึงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2565) ได้ให้ความสำคัญกับเป้าหมายเพื่อให้คนไทยได้รับการส่งเสริมให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา และเพื่อพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับต่าง ๆ สร้างความภาคภูมิใจและความสามัคคีของคนในชาติ และเพื่อยกระดับการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติ อย่างเป็นระบบตามหลักธรรมาภิบาล ให้เกิดการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยในช่วงการดำเนินงานของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2565) ประชาชนทุกภาคส่วนมีความสนใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งอุตสาหกรรมการกีฬาสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่ประเทศไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งกีฬา ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับทวีป และระดับโลกได้ตามเป้าหมาย โดยในการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 29 (ปี 2560) ได้อันดับที่ 2 และครั้งที่ 30 (ปี 2562) ได้อันดับที่ 3 จากเป้าหมายที่ต้องได้อันดับที่ 1 การแข่งขันอาเซียนพาราเกมส์ ครั้งที่ 9 (ปี 2560) ได้อันดับที่ 3 จากเป้าหมายที่ต้องได้อันดับที่ 1 การแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 18 (ปี 2561) ได้อันดับที่ 12 จากเป้าหมายที่ต้องได้อันดับที่ 6 การแข่งขันเอเชียนพาราเกมส์ ครั้งที่ 2 (ปี 2561) ได้อันดับที่ 7 จากเป้าหมายที่ต้องได้อันดับที่ 6 และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 32 (ปี 2564) ได้อันดับที่ 12 ของเอเชีย จากเป้าหมายที่ต้องได้ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 7 ของเอเชีย (Ministry of Tourism and Sports, 2023)

ในขณะที่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 - 2570) ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาที่ 3 เรื่องการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ส่งเสริม

ความต้องการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งนักกีฬาคนพิการเพื่อความเป็นเลิศ การสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาที่ยั่งยืน โดยจัดให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ศูนย์ฝึกกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ทั้งนักกีฬา คนปกติและนักกีฬาคนพิการ รวมทั้งการสนับสนุนการยกระดับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล (Ministry of Tourism and Sports, 2023) ดังนั้น การพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ จึงเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ ที่ภาครัฐและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและสามารถต่อยอดในระดับอาชีพอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของนักกีฬาให้มีศักยภาพระดับโลก ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนาน หนทางที่เป็นทางออกที่ดีในการพัฒนานักกีฬาให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นทัดเทียมในระดับนานาชาติ คือ การนำกลยุทธ์หรือเครื่องมือในการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยใช้สมรรถนะ (competency) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักกีฬาให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นและประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับต่าง ๆ จนสามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพอย่างเต็มตัว ซึ่งการค้นหาสมรรถนะของนักกีฬา จึงถือเป็นทางออกที่ช่วยเป็นแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจนในการสรรหาและพัฒนานักกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร และปัจจุบันองค์การต่าง ๆ ทั้งภาคธุรกิจ เอกชน และภาครัฐ กำลังให้ความสนใจและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากสมรรถนะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดผลงานหรือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานประจำตัวของบุคคลที่ทำให้บุคคลหนึ่งมีความแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่ง หากจะวัดสมรรถนะในการปฏิบัติงานจะสามารถวัดคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมได้จากผลการปฏิบัติงานในงานที่รับผิดชอบที่บุคคลหนึ่งมีผลงานสูงกว่าอีกคนหนึ่งหรือปฏิบัติได้เหนือกว่าเกณฑ์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ แมคเคิลแลนด์ (McClelland, 1973) ได้กล่าวถึง สมรรถนะไว้ว่า เป็นลักษณะบุคลิกที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ ประกอบไปด้วย แรงจูงใจ (motives) คุณลักษณะ (traits) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) ความรู้ (knowledge) และทักษะ (skill) ซึ่งก่อให้เกิดสมรรถนะ

จากความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาให้มีศักยภาพสูงทัดเทียมกับประเทศชั้นนำระดับโลก ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะค้นหาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ว่าควรประกอบไปด้วยอะไรบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนานักกีฬารุ่นใหม่ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นในระดับโลกต่อไป โดยข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้จะสามารถเป็นแนวทางในการสร้างการสนับสนุน การส่งเสริม การพัฒนาศักยภาพ และความสามารถของนักกีฬาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องและอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดสมรรถนะของ แมคเคิลแลนด์ (McClelland, 1973)

ที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ (motives) ด้านคุณลักษณะ (traits) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) ด้านความรู้ (knowledge) และด้านทักษะ (skill) มาเป็นขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (key informants) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. นายกสมาคมหรือคณะกรรมการบริหารสมาคมที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์
4. นักกีฬาทีมชาติไทยได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์
5. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีมกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุ่มด้วยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sample) จำนวน 8 คน ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากการมีบทบาทในการเป็นคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและมีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

2. นายกสมาคมหรือคณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากการมีบทบาทในการเป็นผู้บริหารระดับสูงของสมาคมที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

3. ผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทย โดยเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 3 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาจากการมีบทบาทในการเป็นผู้ฝึกสอนนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

4. นักกีฬาทีมชาติไทย จำนวน 2 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากการมีบทบาทในการเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

5. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน โดยเกณฑ์การคัดเลือก พิจารณาจากการมีบทบาทในการเป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi - structured interview)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทางด้านสมรรถนะสำหรับนักกีฬา ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ แล้วจึงนำมาวิเคราะห์/สังเคราะห์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเคราะห์เนื้อหามาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์กรอกข้อมูลประวัติส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ลักษณะข้อคำถามเป็นลักษณะแนวคำถามหลักเพื่อสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยครอบคลุมใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจ
2. ด้านคุณลักษณะ
3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
4. ด้านความรู้
5. ด้านทักษะ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือ

นำร่างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ที่ปรึกษางานวิจัยได้ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตรวจสอบคุณภาพ และความชัดเจนของประเด็นคำถามให้สามารถสื่อความหมายชัดเจนมีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ถามและผู้ตอบคำถาม

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬา ด้านโอลิมปิกศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือด้านการฝึกสอนกีฬา จำนวน 3 ท่าน

1. ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อคำถาม (Rovinelli, & Hambleton, 1997)

IOC = ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด/จำนวนผู้เชี่ยวชาญ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดโดย:

+1 เหมาะสม คือ เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงด้านเนื้อหา

0 เมื่อไม่แน่ใจ

-1 ไม่เหมาะสม เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่มีความตรงด้านเนื้อหา

2. เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า .50 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบเครื่องมือแล้วเห็นว่า แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ 0.93

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าเท่ากับ 0.80

4. นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพมาปรับปรุงข้อคำถามแล้วไปให้ที่ปรึกษางานวิจัยได้ตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ขั้นตอนที่ 5 การขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ไปยังมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 035/2564 รับรองเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2565

ขั้นตอนที่ 6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) ตรวจสอบโดยใช้แหล่งข้อมูลแตกต่าง แหล่งเวลาแหล่งสถานที่ แหล่งบุคคลใช้การตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากการวิจัยกับผลการวิจัยจากแหล่งอื่น ๆ ว่ามีความเหมือนกันหรือไม่ รวมทั้งมีการสอบถามในประเด็นเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลยืนยันคำตอบ ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลพบว่า ได้ข้อค้นพบมาเหมือนกันแสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้องและวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) เพื่อตรวจสอบยืนยันความสอดคล้องของข้อมูล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ กันในการรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสารและการใช้เอกสารเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยความเคร่งครัดต่อจริยธรรมในการวิจัย เพื่อการสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์และเชื่อถือได้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมเชิงลึกในเรื่องของสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย รายงานประจำปีของสมาคม ซึ่งอาจอยู่ในรูปข้อมูลดิบที่ผู้อื่นรวบรวมเอาไว้ หรือข้อมูลที่ผ่านกรรมวิธีทางข้อมูลหรือการวิเคราะห์มาแล้ว

2. การสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in - depth interview) เป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อต้องการข้อมูลลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยใช้หลักความยืดหยุ่นการสัมภาษณ์ดำเนินไปเสมือนเป็นการสนทนาในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนและสถานการณ์การสัมภาษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ในการดำเนินการสัมภาษณ์จริงนั้นจะไม่มีการเรียงลำดับข้อคำถามแต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นั้นแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลได้อย่างเสรีและเต็มที่ ภายใต้บรรยากาศการสนทนาแลกเปลี่ยนแบบเป็นกันเอง ทั้งนี้ ขณะดำเนินการสัมภาษณ์ได้มีการขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญก่อนการบันทึกเสียงและมีการบันทึกข้อความหรือถ้อยคำหลัก ๆ ไว้เพื่อกลับมาทบทวนในภายหลัง

ขั้นตอนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูล แปลผล ตีความ และสรุปประเด็น

สรุปประเด็นต่าง ๆ จากเอกสาร คำสนทนา และจัดแยกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยประกอบด้วยขั้นตอนปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การถอดเทปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ชนิดคำต่อคำ (transcribing interview) ห้ามมีการข้ามประโยคบางประโยคที่ผู้วิจัยตัดสินเองว่า “ไม่มีความสำคัญ” เพราะข้อมูลบางอย่างอาจนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลังได้ (Sakul Changmai, 2003)

2. การจัดเตรียมข้อมูล (data management) เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการใช้เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องมีการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ (note taking) ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยข้อมูลที่จดบันทึกอาจจัดเตรียมเป็นลักษณะแฟ้มต่าง ๆ และนำข้อมูลเหล่านี้มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การให้รหัส (coding) จัดหมวดหมู่ข้อมูล (categorizing) หรือการทำดัชนีข้อมูล (indexing) เป็นการเลือกคำบางคำมาใช้ เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยดัชนีข้อมูลนี้อาจเป็นคำ (words) เป็นประโยค (sentences) เป็นแนวคิด (concept) ก็ได้

4. การตัดทอนข้อมูล (data reduction) การทำข้อสรุปชั่วคราว เป็นการลองเขียนข้อสรุปแต่ละเรื่อง การทำข้อสรุปชั่วคราว จึงเป็นการลดขนาดข้อมูลและช่วยกำจัดข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปได้

5. การเสนอข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการนำเสนอ (displaying data for analysis and presentation) เป็นการนำข้อสรุปย่อย ๆ มาเชื่อมโยงกัน เพื่อหาข้อสรุปซึ่งจะตอบปัญหาการวิจัย โดยจัดทำเป็นแผนผังความรู้ (mind map) แผนภูมิ (charts) ตารางบรรจุเนื้อหา (matrices) และการจัดแบ่งประเภทของคำความคิด ความเชื่อ (taxonomies or ethno classifications)

6. การประมวลและสรุปข้อเท็จจริง (drawing and verifying conclusions) ได้แก่ การค้นหาแบบแผน การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ปัจจัย การระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับสิ่งที่ค้นพบ

7. การพิสูจน์บทสรุป เป็นการโยงข้อสรุปเชิงนามธรรมกลับไปสู่รูปธรรมในเหตุการณ์ใหม่อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบทสรุปที่ทำไว้นั้นเหมาะสมดีแล้ว มีความน่าเชื่อถือ โดยการตรวจสอบความเป็นตัวแทนของข้อมูลว่ามาจากแหล่งที่เป็นตัวแทนจริงหรือไม่ การตรวจสอบตัวนักวิจัยมีอคติหรือไม่ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การประเมินคุณภาพของข้อมูล และอาจตรวจสอบบทสรุปที่ได้กับผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น เมื่อแน่ใจว่าบทสรุปที่ได้มีความเหมาะสม น่าเชื่อถือ จึงทำเป็นรายงาน

ขั้นตอนที่ 8 การสังเคราะห์รูปแบบบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี และกรอบแนวคิดการวิจัย

สังเคราะห์รูข้อมูลที่ได้ตามประเด็นต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ข้อมูล แปลผล ตีความ และการสรุปประเด็นบนพื้นฐานเชิงแนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด และตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อได้สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

ขั้นตอนที่ 9 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ โดยใช้การสนทนากลุ่ม (focus group) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้บริหารสมาคม จำนวน 2 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 2 คน นักกีฬา จำนวน 1 คน นักวิชาการด้านการจัดการกีฬา จำนวน 1 คน และผู้ที่มีประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 1 คน

ขั้นตอนที่ 10 ปรับปรุง และนำเสนอสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตัวของผู้วิจัยเองและใช้วิธีการบันทึกและถอดเทประหว่างการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ในลักษณะพรรณนาความอธิบายปรากฏการณ์แสดงให้เห็นถึงการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีคุณลักษณะในทิศทางเดียวกัน รวมถึงข้อค้นพบที่มีความสัมพันธ์อย่างมีความหมายตามวัตถุประสงค์และประเด็นที่ต้องการศึกษา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แล้วจึงนำเสนอข้อมูลในแบบพรรณนา โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุปวิเคราะห์และสังเคราะห์จนได้ผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จนได้สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในรูปแบบของการบรรยายเชิงพรรณนาตามที่กำหนดไว้ โดยผลสุดท้ายผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอเป็น “สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์” โดยจะเลือกนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้น

มาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จนได้สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และรายงานผลที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

สำหรับการค้นหาสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ พบว่า สมรรถนะหลักที่สำคัญของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ องค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านแรงจูงใจ (motives) ทั้งที่มาจากภายในตัวนักกีฬาและสิ่งเร้าจากภายนอก

1.1 แรงจูงใจภายในตัวนักกีฬา (intrinsic motivation) ที่เป็นแรงขับเคลื่อนความสำเร็จของนักกีฬา ได้แก่ ความสนใจ (interest) ความต้องการ (need) และทัศนคติที่ดี (attitude) ต่อกีฬา ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะทุ่มเทเวลา ขยันฝึกซ้อม เพียรพยายาม และตั้งใจจริงกับสิ่งที่ตนเองมีความสนใจ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามความต้องการ และนำไปสู่ความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

1.2 แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ที่เป็นสิ่งจูงใจและกระตุ้นความสำเร็จของนักกีฬา ได้แก่ ค่าตอบแทนและรางวัลจากการฝึกซ้อมและแข่งขัน ชื่อเสียงและเกียรติยศ นักกีฬาตัวอย่างที่เคยประสบความสำเร็จในการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ความมั่นคงในอาชีพการงาน การสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัว และความเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอน

2. ด้านคุณลักษณะ (traits) โดยรวมทั้งหมดของนักกีฬาทีประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ มีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกให้เห็นได้อย่างชัดเจน คือ เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเองอย่างสูงมากกว่านักกีฬามือสมัครเล่นทั่วไป เป็นคนเสียสละอย่างจริงจัง และซื่อสัตย์กับตนเอง ทั้งในเรื่องของเวลาและความสุขส่วนตัว เป็นผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้อย่างแน่วแน่และมั่นคง และมีบุคลิกมั่นใจในตนเอง

3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ มองตัวเองว่าเป็นคนที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคนมีเป้าหมายในการฝึกซ้อมเพื่อความสำเร็จในแข่งขันอย่างชัดเจน มีความทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ และมีความกระหายในความสำเร็จและชัยชนะอยู่เสมอ และเป็นผู้ใฝ่รู้ และมุ่งมั่นตั้งใจเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองตลอดเวลา

4. ด้านความรู้ (knowledge) มีความสำคัญโดยตรงต่อความสำเร็จของนักกีฬาระดับโอลิมปิก คือ ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยที่นักกีฬาจำเป็นต้องเรียนรู้หรือมีความเข้าใจในพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ จากการศึกษาในชั้นเรียน การอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง ประสบการณ์จากการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนถ่ายทอด ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เป็นต้น

5. ด้านทักษะ (skill) ที่นอกจากทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทางการกีฬาแล้ว ทักษะแห่งความสำเร็จของนักกีฬา ประกอบด้วย ทักษะทางอารมณ์และจิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง อดทน ทักษะการเรียนรู้เร็ว และทักษะการปรับตัวและใช้ชีวิตในสังคมอย่างสมดุล

อภิปรายผล

สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ทั้ง 5 ด้าน นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของนักกีฬา โดยอธิบายได้ดังนี้

ด้านแรงจูงใจ (motives) เป็นสิ่งขับเคลื่อนและจูงใจในความสำเร็จของนักกีฬา โดยเฉพาะนักกีฬาที่มีใจรักในการเล่นกีฬาจะมีแรงจูงใจที่อยู่ภายในตัวเอง ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนแรกที่ทำให้นักกีฬามุ่งมั่นและตั้งใจจริง จนเห็นผลการปฏิบัติที่ชัดเจน จากนั้นจะมีแรงจูงใจจากภายนอกมาเสริมเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาความสำเร็จได้เร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าตอบแทนและรางวัลจากการฝึกซ้อมและแข่งขัน ชื่อเสียงและเกียรติยศ

นักกีฬาตัวอย่างที่เคยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ความมั่นคงในอาชีพการงาน การสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัว และความเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับอนันต์ อัตชู (Anan Atchoo, 1993) ได้กล่าวถึง ปัจจัยเสริมสมรรถนะทางกีฬาไว้ว่า นักกีฬาที่มีสมรรถนะดีนั้นจะต้องมีใจรักในกีฬานั้น ๆ มีความตั้งใจที่จะฝึกฝน มีแรงจูงใจที่จะเป็นนักกีฬาที่ดี และมีสมรรถนะสูง แรงจูงใจจะทำให้เขาเป็นผู้ชนะ จะเป็นผู้ได้รับเกียรติและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ซึ่งแรงจูงใจนั้นจะทำให้นักกีฬาฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ได้มีความอดทน มีความมานะบากบั่น ขยันฝึกซ้อม จะทำให้เขาประสบความสำเร็จได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประสบชัย แก้วรุ่งเรือง อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ วิชัย โถสุวรรณจินดา ปกรณ์ ปรียากร รังสรรค์ ประเสริฐศรีม และพระปลัดสุระ ญาณธโร (จันทึก) (Prasobchai Kaewrungrueang, Orapin Piyasakulkait, Wichai Thosuwanjinda, Pakorn Priyakorn, Rungson Prasersri, & Phrapaladsura Yanatharo (Juntuek), 2021) พบว่า การพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำให้มีสมรรถนะเป็นเลิศในการแข่งขัน ของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย สมรรถภาพทางจิตใจในภาพรวมอยู่ในระดับสมรรถนะมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .633 โดยเฉพาะประเด็นเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการเป็นนักกีฬาทำให้ต้องฝึกหนักรองลงมาประเด็นในขณะแข่งขันมีจิตใจมุ่งมั่นไม่ยอมแพ้ และประเด็นมีความคิดว่าตัวเองจะชนะมากกว่าแพ้ รวมถึง รัชนี ขวัญบุญจัน (Ratchanee Khwanboonchan, 2004) ที่ได้ให้แนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้ว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งของการสร้างนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สามารถแบ่งออกได้เป็นแรงจูงใจภายใน เช่น นักกีฬาเห็นคุณค่าของการเป็นนักกีฬามีความเชื่อว่ากีฬาคือส่วนหนึ่งของชีวิตที่ทำให้ตนเองมีความสุขสดชื่น มีใจรักในกีฬาของตนเองอย่างแท้จริงเล่นกีฬาด้วยความสนุก ฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเต็มที่ทุกครั้ง ถึงแม้จะไม่มีผลตอบแทนทั้งเงินรางวัลหรือการยกย่องชมเชยก็ตาม และแรงจูงใจภายนอก เช่น นักกีฬาฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อแลกเปลี่ยนกับรางวัลหรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ หรือขยันตั้งใจฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อให้ผู้ฝึกสอนมองเห็นและเลือกตนเองเป็นผู้เล่นตัวจริงหรือเป็นหัวหน้าทีม เป็นต้น

ด้านคุณลักษณะ (traits) เป็นบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล ซึ่งนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเองสูงมาก เสียสละและซื่อสัตย์กับตนเอง เป็นผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี และมีบุคลิกมั่นใจในตนเอง คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแสดงพฤติกรรมทางกีฬา ดังที่ สุพิตร สมาหิโต (Supitr Samahito, 1995) กล่าวว่า นักกีฬาทุกระดับส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น ใส่ใจในการฝึกซ้อมและแข่งขัน มีความสำนึกในหน้าที่ เคารพในกฎกติกาในขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน มีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์และความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ มีความเสียสละ อดทน สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักให้อภัยคู่แข่งขัน มีความประพฤติที่ดี รู้จักปรับตัว มีเป้าหมายในการฝึกซ้อม รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง มีความเตรียมพร้อมตลอดเวลา มีความตรงต่อเวลา ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพอ่อนน้อม และยังสอดคล้องกับ สักกพัฒน์ งามเอก (Sakkaphat Ngam - ek, 2021) ที่กล่าวถึงทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 ด้าน ของแมคเคร และคอสต้า (McCrae, & Costa, 1997) ไว้ว่า บุคลิกภาพแบบละเอียดรอบคอบ/รับผิดชอบ และบุคลิกภาพแบบวิตกจริตน่าจะ “มีความสัมพันธ์” กับผลงานในการแข่งขันกีฬา คือ บุคลิกภาพแบบละเอียดรอบคอบ/รับผิดชอบ จะสะท้อนความมานะอุตสาหะ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของบุคคลในการพัฒนาตัวเอง และความมั่นคงทางอารมณ์ ในขณะที่บุคลิกภาพแบบวิตกจริต จะสะท้อนความสามารถในการจัดการความเครียด / ปัญหา ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของบุคคลเมื่อต้องก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ และบุคลิกภาพอาจมีบทบาทต่อ “การยืนระยะ” หรือการประสบความสำเร็จระยะยาว เช่น การพัฒนาตัวเองเข้าสู่การแข่งขันในระดับสูงหรือการประสบความสำเร็จเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน มากกว่าการประสบความสำเร็จระยะสั้น เช่น การชนะเลิศในการแข่งขัน (tournament) หนึ่ง ๆ อย่างไรก็ตาม โปรไฟล์บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการแข่งขันกีฬา โดยทั่วไปอาจไม่มีอยู่ แต่เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีและคำอธิบายที่เหมาะสมแล้ว บุคลิกภาพแบบละเอียดรอบคอบ/รับผิดชอบสูง น่าจะทำให้นักกีฬาอดทนฝึกซ้อมและพัฒนาตัวเองได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนบุคลิกภาพแบบวิตกจริตต่ำ น่าจะทำให้นักกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์และจัดการ

ความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบุคลิกภาพของนักกีฬามักจะส่งผลต่อผลงานระยะยาวมากกว่าผลงานระยะสั้น

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self - concept) นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ มองตัวเองว่าเป็นคนที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคนมีเป้าหมายในการฝึกซ้อมเพื่อความสำเร็จในแข่งขันอย่างชัดเจน มีความทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ และมีความกระหายในความสำเร็จและชัยชนะอยู่เสมอ และเป็นผู้ใฝ่รู้ และมุ่งมั่นตั้งใจเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองตลอดเวลา ซึ่งได้เป็นไปตามที่ รัชนี ขวัญบุญจัน (Ratchanee Khwanboonchan, 2004) ได้ให้แนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้ว่า การตั้งเป้าหมาย (goal setting) และความตั้งใจ (intention) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการสร้างนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยในงานวิจัยของ ชูศักดิ์ พัฒนะมนตรี (Choosak Phattanamontri, 2008) ได้ศึกษาเรื่องประสบการณ์การใช้จิตวิทยาการกีฬาของนักกีฬาโอลิมปิกไทย พบว่า ช่วงการคงสภาพการเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยจนถึงเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ นักกีฬาใช้การตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จเพื่อกระตุ้นและทำให้นักกีฬาเกิดความพยายามที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมาย ส่งผลให้นักกีฬายังคงฝึกซ้อมเพื่อปรับปรุงและแก้ไขตัวเองให้ดีขึ้น และรักษาสภาพความเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยไว้เพื่อนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้

ด้านความรู้ (knowledge) มีความสำคัญโดยตรงต่อความสำเร็จของนักกีฬาระดับโอลิมปิก คือ ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยที่นักกีฬาจำเป็นต้องเรียนรู้หรือมีความเข้าใจในพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬาทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ จากการศึกษาในชั้นเรียน การอบรมหลักสูตรเฉพาะทาง ประสบการณ์จากการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนถ่ายทอด ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก ทิพรักษ์ (Anek Thipparak, 2003) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย สู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 - 2555) พบว่า ควรใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาพัฒนานักกีฬาทุกด้าน ควรเริ่มตั้งแต่ระดับเยาวชน เพื่อให้นักกีฬามีสมรรถภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง สามารถเล่นฟุตบอลได้นานต่อเนื่อง 120 นาที การพัฒนาจิตใจของนักกีฬา ควรจัดให้มีนักจิตวิทยาประจำทีมเพื่อให้นักกีฬาได้รับการพัฒนาด้านจิตใจให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นในการเล่นฟุตบอล และสามารถบริหารตนเองและผลประโยชน์ที่ได้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเฉลิม ชัยวัชราภรณ์ บุญศักดิ์ หล่อพิพัฒน์ และชัยสิทธิ์ ภาวิลาส (Chalerm Chaiwatcharaporn, Boonsak Lorphitak, & Chaiyasit Phawilat, 2009) ที่ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของชนิดกีฬาที่เป็นความหวังของประเทศไทยกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่า ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและระบบวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นปัจจัยความสำเร็จของกีฬามวยสากลสมัครเล่นในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ด้านทักษะ (skill) ที่นอกจากทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทางการกีฬาแล้ว ทักษะแห่งความสำเร็จของนักกีฬา ประกอบด้วย ทักษะทางอารมณ์และจิตใจ มั่นคง เข้มแข็งและอดทน ทักษะการเรียนรู้เร็ว และทักษะการปรับตัวและใช้ชีวิตในสังคมอย่างสมดุล โดยอาจกล่าวได้ว่าทักษะของนักกีฬาว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ทีมและนักกีฬาก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และเกิดการเรียนรู้ พรอมทั้งมีทักษะที่ถูกต้อง ซึ่งการมีทักษะที่ดีและถูกต้องจะเป็นสื่อนำพาให้นักกีฬาก้าวไปสูความสำเร็จทั้งด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นอกจากนี้ความฉลาดความมีไหวพริบยังเป็นทักษะในการตัดสินใจในเวลาอันสั้นและรวดเร็วฉับพลัน ที่นักกีฬาระดับโลกทุกคนจะต้องมีความฉลาดและไหวพริบดีทั้งสิ้นสอดคล้องกับฉัตรตระกูล ปานอุทัย (Chattrakul Panuthai, 2020) ที่ได้กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการกีฬาให้สูงสุด คือ สมรรถภาพทางกาย (physical fitness) จิตใจ (psychological skill) และทักษะกีฬา (sport skill)

สรุปผลการวิจัย

สมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของนักกีฬารุ่นใหม่ให้สูงขึ้นในระดับโลก มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ด้านคุณลักษณะ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรู้ และด้านทักษะ ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละชนิดกีฬาในทุกระดับ ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬา ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถนำสมรรถนะที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสรรหา การคัดเลือกนักกีฬารุ่นใหม่และพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละชนิดกีฬาในทุกระดับ ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬา ผู้จัดการทีมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สามารถนำสมรรถนะที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสรรหา การคัดเลือกนักกีฬารุ่นใหม่ และพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับสมรรถนะของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เพื่อพัฒนาศักยภาพวงการกีฬาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. การที่พบว่าสมรรถนะทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจ ทั้งที่มาจากภายในตัวนักกีฬาและสิ่งเร้าจากภายนอก ด้านคุณลักษณะของนักกีฬา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และด้านแห่งความสำเร็จของนักกีฬา เป็นสมรรถนะหลักของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ดังนั้น การจะสร้างและพัฒนาให้นักกีฬามีสมรรถนะดังกล่าวนี้ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีแผนพัฒนานักกีฬาที่ชัดเจน ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม รวมทั้งใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการพัฒนานักกีฬาที่หลากหลายวิธี ตามกระบวนการสร้างหรือพัฒนาสมรรถนะในแต่ละด้าน เช่น เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ เทคนิคการตั้งเป้าหมายสู่ความสำเร็จหรือการเสริมแรงด้วยวิธีการให้รางวัลจูงใจ การฝึกสมรรถภาพทางจิตใจอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การฝึกอบรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับนักกีฬา เป็นต้น

3. สมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน ของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ยุคสมัย บริบทสภาพแวดล้อม และปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการทบทวน และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันอยู่เสมอ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ดร.ดารณี ลิขิตวรศักดิ์ ที่ปรึกษางานวิจัย ที่คอยให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางในการดำเนินการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาตรวจเครื่องมือวิจัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อมูลบกพร่องต่าง ๆ ของเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ นายธนา ไชยประสิทธิ์, พลโท ภิญโญ เข็มเพชร, นายชัยชุมพล ชำนาญมาก, ร้อยโทหญิง ชนาธิป ช้อนขำ, นายนพดล วันหวัง, พันตำรวจโท วิจารณ์ พลฤทธิ์, พันโทหญิง อุดมพร พลศักดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมลมาศ ประชากุล ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 ท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของงานวิจัยในครั้งนี้

References

Anan Atchoo. (1993). *Sports competence*. Retrieved from *https://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/view/6072/5705*

Anek Thipparak. (2003). *Guidelines for development of Thailand's national football team for excellence in the next decade (2002 - 2012)* (Master's thesis), Srinakharinwirot University.

Chalerm Chaiwatcharaporn, Boonsak Lorphitak, & Chaiyasit Phawilat. (2009). *A study on factors of success in sport expected to win for Thailand: Amateur boxing*. Bangkok: Chulalongkorn University.

Chattrakul Panuthai. (2020). *Sports Psychology*. Suphanburi: Thailand National Sports University.

Choosak Phattanamontri. (2008). *Experience in using sports psychology for Olympic players of Thailand: Construction of theory from information* (Doctoral dissertation), Burapha University.

McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1997). Personality trait structure as a human universal. *American Psychologist, 52*, 509 - 516.

McClelland, D. C. (1973). Test for Competence, rather than intelligence. *American Psychologists*, *17*(7), 57 - 83.

Ministry of Tourism and Sports. (2023). *National sports development plan, volume 7 (B.E. 2566 – 2570).* Bangkok: Office of the Permanent Secretary, Ministry of Tourism and Sports.

Office of the Constitutional Court. (2021). *Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E.2560* (4th ed.). Bangkok: Office of the Constitutional Court.

Office of Commission on Economic and Social Development. (2019). *Twenty - year national strategy (B.E. 2561- 2580)* (8th ed.). Bangkok: Office of Commission on Economic and Social Development.

Prasobchai Kaewrungrueang, Orapin Piyasakulkait, Wichai Thosuwanjinda, Pakorn Priyakorn, Rungson Prasersri, & Phrapaladsura Yanatharo (Juntuek). (2021). The excellence competency development of swimming athletes of Thailand Swimming Association. *Journal of Local Governance and Innovation, 5*(1), January - April. 79 - 90.

Ratchanee Khwanboonchan. (2004). *Research report: Making a development plan on sports for excellence.* Bangkok: Sports Authority of Thailand.

Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research. 2*(2), 49 - 60.

Sakul Changmai. (2003). Data collection, data management and qualitative data analysis. *Christian University Journal, 9*(3), 164 - 173.

Sakkaphat Ngam - ek. (2021). *Personality and performance in sports competition*. Retrieved from https://smarterlifebypsychology.com/2021/11/25/personality-performance-sport

Supitr Samahito. (1995). *Relaxation*. Bangkok: Faculty of Education, Kasetsart University.

Received: 2023, March 21
Revised: 2023, April 5
Accepted: 2023, April 19

